

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1952,

annettu 26 päivänä lokakuuta 2016,

maakaasun ja sähkön hintoja koskevista Euroopan tilastoista sekä direktiivin 2008/92/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 338 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kilpailukyky, kestävyys ja energiavarmuus ovat joustavan energiaunionin ja tulevaisuuteen suuntautuvan ilmastonmuutospolitiikan yleiset tavoitteet.
- (2) Energiaunionipolitiikan laatimista ja jäsenvaltioiden energiamarkkinoiden seurantaan varten tarvitaan laadukasta, vertailukelpoista, ajantasaista, luotettavaa ja yhdenmukaistettua tietoa loppukäyttäjiltä veloittavista maakaasun ja sähkön hinnoista.
- (3) Tämän asetuksen tarkoituksena on säätää yhteisestä kehyksestä Euroopan tilastoille erityisesti sellaisen energiapolitiikan tueksi, jonka tavoitteena on täysin yhdennettyjen energian sisämarkkinoiden luominen asiakkaille. Markkinoiden yhdentymisen edistämiseksi olisi lisättävä avoimuutta energian kustannusten ja hintojen sekä julkisen tuen määrän osalta. Tämä asetus ei aiheuta hinta- tai kustannusrakenteen yhdenmukaistamista jäsenvaltioiden välillä.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/92/EY ⁽²⁾ on tähän asti tarjonnut yhteisen kehyksen unionissa teollisuusasiakkailta veloittettuja maakaasun ja sähkön hintoja koskevien vertailukelpoisten tilastotietojen tuottamista, siirtämistä ja levittämistä varten.
- (5) Kotitaloussektorin loppukäyttäjiltä veloittettuja maakaasun ja sähkön hintoja koskevia tietoja on tähän asti kerätty vapaaehtoisen sopimuksen perusteella.
- (6) Energian sisämarkkinoiden muuttuessa jatkuvasti mutkikkaammiksi maakaasun ja sähkön hintoja koskevien luotettavien ja ajantasaisten tietojen saaminen on yhä vaikeampaa, koska kyseisten tietojen toimittamista koskevat oikeudellisesti sitovat veloitteet puuttuvat etenkin kotitaloussektorilta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. syyskuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. lokakuuta 2016.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/92/EY, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, yhteisön menettelyn toteuttamiseksi kaasusta ja sähköstä teollisilta käyttäjiltä perittävien hintojen avoimuuden takaamiseksi (EUVL L 298, 7.11.2008, s. 9).

- (7) Jotta voidaan varmistaa laadukkaiden hintatietojen ilmoittaminen sekä kotitaloussektorilta että muulta kuin kotitaloussektorilta, kummankin tyyppisten tietojen keruuta olisi säänneltävä säädöksellä.
- (8) Useimmissa jäsenvaltioissa on käytettävissä siirtoverkkoja koskevia tietoja, jotka saadaan energia-alan sääntelyviranomaisilta. Jakelukustannuksia koskevia tietoja kerää kuitenkin paljon suurempi määrä toimijoita, ja joissakin jäsenvaltioissa näiden tietojen ilmoittaminen nähdään vaikeampana. Kun otetaan huomioon jakelukustannusten merkitys ja niihin liittyvä avoimuuden tarve, maakaasun ja sähkön hintoja koskevien tietojen keruussa olisi noudatettava Euroopan tilastojärjestelmän vakiintuneita käytäntöjä.
- (9) Komission (Eurostatin) hintajulkaisuissaan käyttämällä kulutusluokituksella olisi varmistettava markkinoiden avoimuus ja muiden kuin luottamuksellisten hintatietojen laaja levitys sekä mahdollistettava unionin tason aggregaattien laskeminen.
- (10) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 223/2009 ⁽¹⁾ vahvistetaan viitekehys Euroopan tilastoille. Kyseisessä asetuksessa säädetään, että tilastot on kerättävä puolueettomuuden, avoimuuden, luotettavuuden, objektiivisuuden, ammatillisen riippumattomuuden ja kustannustehokkuuden periaatteiden mukaisesti sekä tilastosalaisuutta suojaan.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi koottava maakaasun ja sähkön hintoja koskevat tiedot käyttämällä lähteitä ja menetelmiä, jotka ovat tarkoituksenmukaisimpia vaadittujen tietojen antamiseksi.
- (12) Loppukäyttäjiltä veloitetuista maakaasun ja sähkön hintoja koskevien tietojen olisi mahdollistettava vertailut muiden energiahyödykkeiden hintojen kanssa.
- (13) Hintatietojen keruuta ja tietojen laatua koskevat tiedot olisi ilmoitettava osana tavanomaista ilmoitusmenettelyä.
- (14) Yksityiskohtaiset tiedot jakautumisesta kulutusluokkiin ja niiden markkinaosuuksista ovat olennainen osa maakaasun ja sähkön hintatilastoja.
- (15) Hinta-analyysin tekeminen on mahdollista vain, jos jäsenvaltioilta saadaan käyttöön laadukkaat viralliset tilastot maakaasun ja sähkön hintojen eri komponenteista ja osakomponenteista. Tarkistetun menetelmän avulla tuotetaan loppukäyttäjiltä veloitetun maakaasun ja sähkön hintojen eri komponentteja ja osakomponentteja koskeva yksityiskohtainen erittely, ja sen ansiosta on mahdollista analysoida, kuinka eri tekijät vaikuttavat lopullisiin hintoihin.
- (16) Komissiolle (Eurostatille) toimitettujen tietojen, jotka koskevat hintoja ja loppukäyttäjien sovellettavia myyntiehtoja sekä kulutukseen perustuvaa loppukäyttäjien jaottelua kulutusluokkiin, olisi sisällettävä kaikki tiedot, joita komissio tarvitsee tehdessään päätöksiä aiheellisista energiapolitiikkaan liittyvistä toimenpiteistä tai ehdotuksista.
- (17) Hintojen avoimuuden takaamiseksi on tunnettava hyvin kunkin jäsenvaltion verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut. On todettu olevan tärkeää eritellä verkkokustannuksia, veroja, veronluonteisia maksuja ja muita maksuja koskevat tiedot.
- (18) Jäsenvaltiot, joissa maakaasun kulutuksen osuus kotitalouksien energian loppukäytöstä on pieni, olisi vapautettava velvoitteesta ilmoittaa tiedot loppukäyttäjienä olevilta kotitalousasiakkailta veloitetuista maakaasun hinnoista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 223/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan tilastoista sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1101/2008, yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom kumoamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).

- (19) Tietojen luotettavuuden parantamiseksi komission (Eurostatin) olisi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa arvioitava ja tarvittaessa parannettava menetelmiä tietojen keräämiseksi ja käsittelemiseksi seikkaperäisesti tilastojen hallintokeskuksen mukaisesti. Tästä syystä olisi säännöllisesti laadittava laaturaportteja ja arvioitava hintatietojen laatua.
- (20) Komission olisi jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä voitava myöntää kyseiselle jäsenvaltiolle poikkeuksia yksittäisistä velvoitteista, joiden osalta tämän asetuksen soveltaminen kyseisen jäsenvaltion kansalliseen tilastointijärjestelmään vaatii huomattavia mukautuksia tai todennäköisesti lisää merkittävästi vastausrasitetta.
- (21) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tietojen toimitusmuodon ja -järjestelyjen, vakiomuotoisten laaturaporttien sisältöä koskevien teknisten laadunvarmistusvaatimusten sekä poikkeusten myöntämisen osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on yhteisen sääntelykehyksen vahvistaminen maakaasun ja sähkön hintoja koskevien Euroopan tilastojen järjestelmälliselle tuottamiselle, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (23) Direktiivi 2008/92/EY olisi sen vuoksi kumottava.
- (24) Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevää komiteaa on kuultu,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteinen kehys kotitalousasiakkailta ja muilta loppukäyttäjiltä kuin kotitalousasiakkailta unionissa veloittettuja maakaasun ja sähkön hintoja koskevien vertailukelpoisten Euroopan tilastojen kehittämiseksi, tuottamiseksi ja levittämiseksi.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'omaan käyttöön tuottajilla', 'energian loppukäyttöllä' ja 'kotitaloudella' samaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1099/2008⁽²⁾ liitteessä A;
- 2) 'siirrolla', 'jakelulla', 'asiakkaalla', 'loppukäyttäjällä', 'kotitalousasiakkaalla', 'muulla kuin kotitalousasiakkaalla' ja 'toimituksella' samaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY⁽³⁾ 2 artiklassa silloin, kun niitä käytetään sähkön yhteydessä;
- 3) 'siirrolla', 'jakelulla', 'toimituksella', 'asiakkaalla', 'kotitalousasiakkaalla', 'muulla kuin kotitalousasiakkaalla' ja 'loppukäyttäjällä' samaa kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/73/EY⁽⁴⁾ 2 artiklassa silloin, kun niitä käytetään maakaasun yhteydessä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2008, annettu 22 päivänä lokakuuta 2008, energiatilastoista (EUVL L 304, 14.11.2008, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/55/EY kumoamisesta (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94).

- 4) 'verkkokomponentilla' liitteessä I olevassa 6 kohdassa ja liitteessä II olevassa 5 kohdassa tarkoitettua siirtoverkon ja jakeluverkon kustannusten yhdistelmää.

3 artikla

Tietolähteet

Jäsenvaltioiden on koottava yhteen tietoja maakaasun ja sähkön hinnoista ja verkkokustannuksia, veroja, veronluonteisia maksuja ja muita maksuja koskevista hintojen komponenteista ja osakomponenteista sekä kulutusmääristä liitteiden I ja II mukaisesti. Tällöin on otettava huomioon vastausrasitteen vähentämisen ja hallinnon yksinkertaistamisen periaatteet ja sen jälkeen käytettävä yhtä tai useampaa seuraavista lähteistä:

- a) tilastotutkimukset;
- b) hallinnolliset lähteet;
- c) muut lähteet, joissa käytetään tilastollisia estimointimenetelmiä.

4 artikla

Kattavuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että liitteiden I ja II mukaisen tietojen keräämisen ja kokoamisen tuloksena saadaan laadukkaita, ymmärrettäviä ja vertailukelpoisia tietoja, jotka kuvaavat hyvin maakaasun ja sähkön hintoja ja kulutusta jäsenvaltioissa.
2. Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia toimittamaan maakaasun hintatietoja kotitalousasiakkaiden osalta, jos maakaasun kulutus kotitaloussektorilla on alle 1,5 prosenttia kansallisesta energian loppukäytöstä kotitaloussektorilla.
3. Komissio (Eurostat) tarkistaa vähintään kolmen vuoden välein, mitkä jäsenvaltiot eivät ole velvollisia toimittamaan tietoja 2 kohdan nojalla.

5 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) liitteissä I ja II tarkoitettut tiedot.
2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan liitteissä I ja II tarkoitettujen tietojen toimitusmuoto ja -järjestelyt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tilastot komissiolle (Eurostatille) kolmen kuukauden kuluessa asiaankuuluvan viiteajanjakson päättymisestä.

6 artikla

Viiteajanjaksot ja toimitustiheys

1. Viiteajanjaksot liitteissä I ja II tarkoitettuja tietoja varten ovat vuoden (tammikuusta joulukuuhun) tai puolen vuoden (tammikuusta kesäkuuhun tai heinäkuusta joulukuuhun) pituisia. Ensimmäiset viiteajanjaksot alkavat vuonna 2017.
2. Toimitustiheys on
  - a) kerran vuodessa (ajanjaksolle tammikuusta joulukuuhun) liitteessä I olevan 6 kohdan a alakohdassa ja 7 kohdassa tarkoitettujen tietojen sekä liitteessä II olevan 5 kohdan a alakohdassa ja 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen osalta;
  - b) kaksi kertaa vuodessa (ajanjaksoille tammikuusta kesäkuuhun ja heinäkuusta joulukuuhun) liitteessä I olevan 6 kohdan b alakohdassa ja liitteessä II olevan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tietojen osalta.

7 artikla

Laadun varmistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava tämän asetuksen mukaisesti toimitettavien tietojen laatu. Tätä varten sovelletaan asetuksen (EY) N:o 223/2009 12 artiklan 1 kohdassa säädettyjä yleisiä laatukriteerejä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle (Eurostatille) kaikista menetelmiä koskevista tai muista muutoksista, jotka saattavat vaikuttaa merkittävästi maakaasun ja sähkön hintatilastoihin, viipymättä ja joka tapauksessa viimeistään yhden kuukauden kuluttua muutoksesta.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) joka kolmas vuosi tietoja koskeva vakiomuotoinen laaturaportti asetuksen (EY) N:o 223/2009 12 artiklan 1 kohdassa säädettyjen laatukriteerien mukaisesti. Näihin raporteihin on sisällyttävä tiedot tietojen kattavuudesta ja keruusta, laskentakriteereistä, käytetyistä menetelmistä ja tietolähteistä sekä niitä koskevista mahdollisista muutoksista.
4. Komissio (Eurostat) arvioi toimitettujen tietojen laatua ja hyödyntää tätä arviointia sekä 3 kohdassa tarkoitettujen laaturaporttien analyysia laatiakseen ja julkaistakseen kertomuksen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien Euroopan tilastojen laadusta.
5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen laaturaporttien sisältöä koskevat tekniset laadunvarmistusvaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 artikla

Levitys

Komissio (Eurostat) antaa maakaasun ja sähkön hintatilastot levitykseen viimeistään viiden kuukauden kuluttua kunkin viiteajanjakson päättymisestä.

9 artikla

Poikkeukset

1. Komissio voi myöntää täytäntöönpanosäädöksillä poikkeuksia sellaisista yksittäisistä velvoitteista, joiden osalta tämän asetuksen soveltaminen jäsenvaltion kansalliseen tilastointijärjestelmään vaatii huomattavia mukautuksia tai todennäköisesti lisää merkittävästi vastausrasitetta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle asianmukaisesti perusteltu pyyntö viimeistään 8 päivänä elokuuta 2017.
3. Edellä olevan 1 kohdan nojalla myönnetyt poikkeukset ovat voimassa mahdollisimman lyhyen ajan eivätkä missään tapauksessa yli kolmea vuotta.
4. Jäsenvaltion, jolle on myönnetty poikkeus 1 kohdan nojalla, on sovellettava direktiivin 2008/92/EY asiaankuuluvia säännöksiä poikkeuksen voimassaolon ajan.

10 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 223/2009 perustettu Euroopan tilastojärjestelmää käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

11 artikla

Direktiivin 2008/92/EY kumoaminen

1. Kumotaan direktiivi 2008/92/EY 1 päivästä maaliskuuta 2017.
2. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, direktiiviä 2008/92/EY sovelletaan edelleen tämän asetuksen 9 artiklassa säädettyin edellytyksin.
3. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

*12 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 26 päivänä lokakuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

I. LESAY

LIITE I

MAAKAASUN HINNAT

Tässä liitteessä esitetään menetelmät maakaasun hintoja koskevien tilastotietojen keräämistä ja kokoamista varten kotitalousasiakkaiden ja muiden loppukäyttäjien kuin kotitalousasiakkaiden osalta.

1. Hinnat

Hintoja ovat ne hinnat, jotka on veloitettu kaasuverkon kautta jaettavaa maakaasua omaan käyttöön ostavilta kotitalousasiakkailta ja muilta loppukäyttäjiltä kuin kotitalousasiakkailta.

2. Maakaasu

Maakaasu käsittää maakaasun sekä maakaasuun siirto- ja jakeluverkossa sekoitetut muut kaasumaiset polttoaineet kuten biokaasun. Mukaan ei lueta sellaisia muita kaasumaisia polttoaineita, joiden jakelu tapahtuu omissa verkoissa sekoittamatta niitä maakaasuun (esim. kaasulaitoskaasu, koksikaasu, masuunikaasu ja biokaasu).

3. Raportointiyksiköt

Tietojen on katettava kaikki maakaasun kotitalousasiakkaat ja muut loppukäyttäjät kuin kotitalousasiakkaat, mutta niihin ei saa sisältyä tietoja niiden asiakkaiden osalta, jota käyttävät maakaasua vain seuraaviin tarkoituksiin:

- sähköntuotanto voimalaitoksissa tai sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa; tai
- muu kuin energiakäyttö (esim. käyttö kemianteollisuudessa).

4. Mittayksiköt

Hinnat ovat kotitalousasiakkailta ja muilta loppukäyttäjiltä kuin kotitalousasiakkailta veloitetuista kansallisista keskihintoista.

Hinnat ilmoitetaan kansallisena valuuttana gigajoulea (GJ) kohden. Käytetyn energian yksikkö mitataan ylempään lämpöarvon perusteella (GCV).

Hinnat painotetaan sen mukaan, mikä on maakaasuyhtiöiden markkinaosuus kussakin kulutusluokassa. Jos painotettujen keskihintojen laskeminen ei ole mahdollista, voidaan ilmoittaa aritmeettiset keskihinnat. Kummassakin tapauksessa tietojen on katettava edustava osuus kansallisista markkinoista.

5. Kulutusluokat

Hintojen on perustuttava maakaasun vuosikulutusta koskevaan vakiokulutusluokitukseen.

a) Kotitalousasiakkaisiin sovelletaan seuraavia kulutusluokkia:

Kulutusluokka	Maakaasun vuosikulutus (GJ)	
	Vähintään	Enintään
Luokka D1		< 20
Luokka D2	≥ 20	< 200
Luokka D3	≥ 200	

b) Muihin loppukäyttäjiin kuin kotitalousasiakkaisiin sovelletaan seuraavia kulutusluokkia:

Kulutusluokka	Maakaasun vuosikulutus (GJ)	
	Vähintään	Enintään
Luokka I1		< 1 000
Luokka I2	≥ 1 000	< 10 000
Luokka I3	≥ 10 000	< 100 000
Luokka I4	≥ 100 000	< 1 000 000
Luokka I5	≥ 1 000 000	< 4 000 000
Luokka I6	≥ 4 000 000	

6. Tietojen tarkkuustaso

Hintoihin on sisällyttävä kaikki suoritettavat maksut: verkkomaksut ja energiankulutus, joista on vähennetty mahdolliset alennukset ja hyvitykset, sekä muut maksut (esim. mittarivuokra ja kiinteät maksut). Liittymismaksuja ei lasketa mukaan.

Yksityiskohtaisia tietoja on toimitettava seuraavasti:

a) Komponenttien ja osakomponenttien osalta edellytetty tietojen tarkkuustaso

Hinnat on jaoteltava kolmeen pääkomponenttiin ja erillisiin osakomponentteihin.

Maakaasun lopullinen kuluttajahinta kulutusluokittain on seuraavien kolmen pääkomponentin summa: energia- ja toimituskomponentti, verkkokomponentti (siirto ja jakelu) sekä veroista, veronluonteisista maksuista ja muista maksuista muodostuva komponentti.

Komponentti & Osakomponentti	Kuvaus
Energia ja toimitus	Tähän komponenttiin on sisällyttävä energiantoimittajan maakaasusta maksama hinta tai maakaasun hinta kohdassa, jossa se saapuu siirtojärjestelmään, mukaan luettuina tapauksen mukaan seuraavat loppukäyttäjää koskevat kustannukset: varastointikustannukset sekä maakaasun myyntiin loppukäyttäjille liittyvät kustannukset.
Verkko	Verkkohintaan on sisällyttävä seuraavat loppukäyttäjää koskevat kustannukset: siirto- ja jakelutariffit, siirto- ja jakeluhäviöt, verkkokustannukset, myynnin jälkeiset palvelukustannukset, järjestelmän palvelukustannukset sekä mittarivuokra ja mittauskustannukset.
Osakomponentti	Verkkokomponentti on jaettava edelleen loppukäyttäjää koskeviin siirtoverkon ja jakeluverkon kustannuksiin seuraavasti: <ol style="list-style-type: none"> Siirtokustannusten keskimääräinen suhteellinen osuus kotitalousasiakkailta ja siirtokustannusten keskimääräinen suhteellinen osuus muilla loppukäyttäjillä kuin kotitalousasiakkailta ilmoitettuna prosentteina kokonaisverkkokustannuksista. Jakelukustannusten keskimääräinen suhteellinen osuus kotitalousasiakkailta ja jakelukustannusten keskimääräinen suhteellinen osuus muilla loppukäyttäjillä kuin kotitalousasiakkailta ilmoitettuna prosentteina kokonaisverkkokustannuksista.

Komponentti & Osakomponentti	Kuvaus
Verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut	Tämä komponentti on kaikkien jäljempänä lueteltujen osakomponenttien (verojen, veronluonteisten maksujen ja muiden maksujen) summa.
Osakomponentti	Seuraavat osakomponentit on toimitettava erillisinä kohtina kunkin 5 kohdassa määritellyn kulutusluokan osalta.
	1. Arvonlisävero, sellaisena kuin se on määritelty direktiivissä 2006/112/EY ⁽¹⁾ .
	2. Verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, jotka liittyvät uusiutuvien energiälähteiden, energiatehokkuuden tai sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseen.
	3. Verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, jotka liittyvät varmuusvarastoihin, kapasiteettimaksuihin ja energiavarmuuteen; maakaasunjakelun verot; hukkakustannukset ja maksut, jotka liittyvät energia-alan sääntelyviranomaisten tai markkinatoimijoiden ja verkonhaltijoiden rahoittamiseen.
	4. Verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, jotka liittyvät ilmanlaatuun ja muihin ympäristöasioihin; hiilidioksidin tai muiden kasvihuonekaasujen päästöjä koskevat verot.
	5. Kaikki muut verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, jotka eivät sisälly edellä oleviin neljään ryhmään: kaukolämmityksen tuki; paikalliset ja alueelliset veronluonteiset maksut; saarekorkorvas; lupamaksut, jotka liittyvät lisensseihin ja maksuihin käytettäessä maata ja julkista tai yksityistä omaisuutta verkkoihin tai muihin järjestelyihin.

(¹) Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

b) Veroihin liittyvien tietojen tarkkuustaso

Hinnat on jaoteltava kolmelle tasolle seuraavasti:

Taso	Kuvaus
Hinnat pois luettuina kaikki verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut	Tähän hintatasoon on sisällyttävä ainoastaan energia- ja toimituskomponentti ja verkkokomponentti.
Hinnat pois luettuina arvonlisävero (alv) ja muut palautettavissa olevat verot	Tähän hintatasoon on sisällyttävä energia- ja toimituskomponentti, verkkokomponentti sekä verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, joita ei katsota voitavan palauttaa kotitalousasiakkaisiin kuulumattomille loppukäyttäjille. Kotitalousasiakkaiden osalta tähän hintatasoon on sisällyttävä energiakomponentti ja verkkokomponentti sekä verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut arvonlisäveroa lukuun ottamatta.
Hinnat mukaan luettuina kaikki verot	Tähän hintatasoon on sisällyttävä energia- ja toimituskomponentti, verkkokomponentti sekä kaikki verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, jotka voidaan tai joita ei voida palauttaa takaisin, mukaan luettuna arvonlisävero.

7. Kulutusmäärät

Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot maakaasun suhteellisesta osuudesta kussakin kulutusluokassa ilmoittamalla kokonaismäärä, johon hinnat liittyvät.

Vuotuinen kulutusmäärä on toimitettava kunkin kulutusluokan osalta kerran vuodessa yhdessä vuoden jälkimmäistä puoliskoa koskevien hintatietojen kanssa.

Tiedot saavat olla enintään kaksi vuotta vanhoja.

LIITE II

SÄHKÖN HINNAT

Tässä liitteessä esitetään menetelmät sähkön hintoja koskevien tilastotietojen keräämistä ja kokoamista varten kotitalousasiakkaiden ja muiden loppukäyttäjien kuin kotitalousasiakkaiden osalta.

1. Hinnat

Hintoja ovat ne hinnat, jotka on veloitettu sähköä omaan käyttöönsä ostavilta kotitalousasiakkailta ja muilta loppukäyttäjiltä kuin kotitalousasiakkailta.

2. Raportointiyksiköt

Tietojen on katettava kaikki sähkön kotitalousasiakkaat ja muut loppukäyttäjät kuin kotitalousasiakkaat, mutta sähköä omaan käyttöön tuottavien tuottama ja sen jälkeen käyttämä sähkö on jätettävä raportointivelvoitteen ulkopuolelle.

3. Mittayksiköt

Hinnat ovat kotitalousasiakkailta ja muilta loppukäyttäjiltä kuin kotitalousasiakkailta veloitetuista kansallisista keskihintoja.

Hinnat ilmoitetaan kansallisena valuuttana kilowattituntia (kWh) kohden.

Hinnat painotetaan sen mukaan, mikä on sähköyhtiöiden markkinaosuus kussakin kulutusluokassa. Jos painotettujen keskihintojen laskeminen ei ole mahdollista, voidaan ilmoittaa aritmeettiset keskihinnat. Kummassakin tapauksessa tietojen on katettava edustava osuus kansallisista markkinoista.

4. Kulutusluokat

Hintojen on perustuttava sähkön vuosikulutusta koskevaan vakiokulutusluokitukseen.

a) Kotitalousasiakkaisiin sovelletaan seuraavia kulutusluokkia:

Kulutusluokka	Sähkön vuosikulutus (kWh)	
	Vähintään	Enintään
Luokka DA		< 1 000
Luokka DB	≥ 1 000	< 2 500
Luokka DC	≥ 2 500	< 5 000
Luokka DD	≥ 5 000	< 15 000
Luokka DE	≥ 15 000	

b) Muihin loppukäyttäjiiin kuin kotitalousasiakkaisiin sovelletaan seuraavia kulutusluokkia:

Kulutusluokka	Vuotuinen sähkönkulutus (MWh)	
	Vähintään	Enintään
Luokka IA		< 20
Luokka IB	≥ 20	< 500

Kulutusluokka	Vuotuinen sähkönkulutus (MWh)	
	Vähintään	Enintään
Luokka IC	≥ 500	< 2 000
Luokka ID	≥ 2 000	< 20 000
Luokka IE	≥ 20 000	< 70 000
Luokka IF	≥ 70 000	< 150 000
Luokka IG	≥ 150 000	

5. Tietojen tarkkuustaso

Hintoihin on sisällyttävä kaikki suoritettavat maksut: verkkomaksut ja energiankulutus, joista on vähennetty mahdolliset alennukset ja hyvitykset, sekä muut maksut (esim. mittarivuokra ja kiinteät maksut). Liittymismaksuja ei lasketa mukaan.

Yksityiskohtaisia tietoja on toimitettava seuraavasti:

a) Komponenttien ja osakomponenttien osalta edellytetty tietojen tarkkuustaso

Hinnat on jaoteltava kolmeen pääkomponenttiin ja erillisiin osakomponentteihin.

Sähkön lopullinen kuluttajahinta kulutusluokittain on seuraavien kolmen pääkomponentin summa: energia- ja toimituskomponentti, verkkokomponentti (siirto ja jakelu) sekä veroista, veronluonteisista maksuista ja muista maksuista muodostuva komponentti.

Komponentti & Osakomponentti	Kuvaus
Energia ja toimitus	Verkkohintaan on sisällyttävä seuraavat loppukäyttäjää koskevat kustannukset: tuotanto, aggregaatio, tasesähkö, toimitetun energian kustannukset, asiakaspalvelut, jälkimarkkinointi ja muut toimituskustannukset.
Verkko	Verkkohintaan on sisällyttävä seuraavat loppukäyttäjää koskevat kustannukset: siirto- ja jakelutariffit, siirto- ja jakeluhäviöt, verkkokustannukset, myynnin jälkeiset palvelukustannukset, järjestelmän palvelukustannukset sekä mittarivuokra ja mittauskustannukset.
Osakomponentti	Verkkokomponentti on jaettava edelleen loppukäyttäjää koskeviin siirtoverkon ja jakeluverkon kustannuksiin seuraavasti:
	1. Siirtokustannusten keskimääräinen suhteellinen osuus kotitalousasiakkailta ja siirtokustannusten keskimääräinen suhteellinen osuus muilla loppukäyttäjillä kuin kotitalousasiakkailta ilmoitettuna prosentteina kokonaisverkkokustannuksista.
	2. Jakelukustannusten keskimääräinen suhteellinen osuus kotitalousasiakkailta ja jakelukustannusten keskimääräinen suhteellinen osuus muilla loppukäyttäjillä kuin kotitalousasiakkailta ilmoitettuna prosentteina kokonaisverkkokustannuksista.
Verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut	Tämä komponentti on kaikkien jäljempänä lueteltujen osakomponenttien (verojen, veronluonteisten maksujen ja muiden maksujen) summa.
Osakomponentit	Seuraavat osakomponentit on toimitettava erillisinä kohtina kunkin 4 kohdassa määritellyn kulutusluokan osalta.

Komponentti & Osakomponentti	Kuvaus
	1. Arvonlisävero, sellaisena kuin se on määritelty direktiivissä 2006/112/EY.
	2. Verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, jotka liittyvät uusiutuvien energianlähteiden, energiatehokkuuden tai sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseen.
	3. Verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, jotka liittyvät kapasiteettimaksuihin, energiavarmuuteen ja tuotannon riittävyteen; hiiliteollisuuden rakennuudistukseen liittyvät verot; sähkönjakeluverot; hukkakustannukset ja maksut, jotka liittyvät energia-alan sääntelyviranomaisten tai markkinatoimijoiden ja verkonhaltijoiden rahoittamiseen.
	4. Verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, jotka liittyvät ilmanlaatuun ja muihin ympäristöasioihin; hiilidioksidin tai muiden kasvihuonekaasujen päästöjä koskevat verot.
	5. Verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, jotka liittyvät ydinlaan, mukaan luettuina ydinenergian käytöstä poistaminen, ydinlaitosten tarkastukset ja kyseisten laitosten käyttömaksut.
	6. Kaikki muut verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, jotka eivät sisälly edellä oleviin viiteen ryhmään: kaukolämmityksen tuki; paikalliset ja alueelliset veronluonteiset maksut; saarekekorvaus; lupamaksut, jotka liittyvät lisensseihin ja maksuihin käytettäessä maata ja julkista tai yksityistä omaisuutta verkkoihin tai muihin järjestelyihin.

b) Veroihin liittyvien tietojen tarkkuustaso

Hinnat on jaoteltava kolmelle tasolle seuraavasti:

Taso	Kuvaus
Hinnat pois luettuina kaikki verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut	Tähän hintatasoon on sisällyttävä ainoastaan energia- ja toimituskomponentti ja verkkokomponentti.
Hinnat pois luettuina arvonlisävero (alv) ja muut palautettavissa olevat verot	Tähän hintatasoon on sisällyttävä energia- ja toimituskomponentti, verkkokomponentti sekä verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, joita ei katsota voitavan palauttaa kotitalousasiakkaisiin kuulumattomille loppukäyttäjille. Kotitalousasiakkaiden osalta tähän hintatasoon sisältyvät energiakomponentti, verkkokomponentti sekä verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut arvonlisäveroa lukuun ottamatta.
Hinnat mukaan luettuina kaikki verot	Tähän hintatasoon on sisällyttävä energia- ja toimituskomponentti, verkkokomponentti sekä kaikki verot, veronluonteiset maksut ja muut maksut, jotka voidaan tai joita ei voida palauttaa takaisin, mukaan luettuna arvonlisävero.

6. Kulutusmäärät

Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot sähkön suhteellisesta osuudesta kussakin kulutusluokassa ilmoittamalla kokonaismäärä, johon hinnat liittyvät.

Vuotuinen kulutusmäärä on toimitettava kunkin kulutusluokan osalta kerran vuodessa yhdessä vuoden jälkimmäistä puoliskoa koskevien hintatietojen kanssa.

Tiedot saavat olla enintään kaksi vuotta vanhoja.